

אוקימתא

עיצוב הטקסט והתקנתו

כתיב

שיטת הכתיב הנוהגת במאמרים – על פי כללי הכתיב חסר הניקוד שקבעה האקדמיה ללשון העברית. **שמות פרטיים** ייכתבו בכתיבם המקובל (ואין חובה לנהוג בהם על פי כללי הכתיב חסר הניקוד, ובייחוד כשהדברים אמורים בשמו של המחבר. המחבר יכתוב את שמו כפי שהוא נוהג לכתבו, לדוגמה: נח, משה). **שמות לועזיים של אישים** – אם קשה לקרוא את השם על פי התעתיק העברי, יש להוסיף בסוגריים את שם המשפחה בכתיב הלועזי, לדוגמה: דקרט (Descartes).

פיסוק

שיטת הפיסוק הנוהגת במאמרים – על פי כללי הפיסוק החדשים שקבעה האקדמיה ללשון העברית.

אזכור כותרים

כותרים בעברית – **כותר המוזכר בתוך המאמר** – הדרך המועדפת היא לשלבו בלשון המחבר כך: "..... בספר לשון מקרא ולשון חכמים..."
דרך נוספת: להקיף את שם הספר במירכאות: ב"לשון מקרא ולשון חכמים"....
כותר המוזכר בפריט ביבליוגרפי – יובא בלא סימון.
כותרים בלועזית – שם הספר ייכתב באותיות נטות. כל מילה, למעט מילות (מילות חיבור, מילות יחס וכד'), תפתח באות רבת, לדוגמה: ב־ *Principia Philosophiae*.

מובאות

מובאה קצרה (פחות מ־3 שורות, בדרך כלל) תובא ברצף הדברים ותוקף במירכאות.
מובאה ארוכה (שאורכה עולה על 3 שורות, בדרך כלל) תובא בפסקה נפרדת ומוזחת ולא תוקף במירכאות. מובאה מטקסט עברי תובא ככתבה וכלשונה. השינוי היחיד האפשרי הוא הוספת הדגשה שאיננה במקור. בהדגשת פרט הכלול במובאה מפרסום מודרני יציין המחבר [ההדגשה שלי] (מבלי להוסיף את שמו). בהדגשה מלשון המקורות אין צורך בסימון כזה.
מובאה מטקסט לועזי הכתוב בשפה מודרנית (אנגלית, גרמנית, צרפתית) ראוי להשאיר בשפת המקור בלבד. אם המובאה כתובה בלשון קדומה או לשון שידיעתה אינה רווחת דיה (למשל: יוונית) – רצוי לתרגם לעברית (לפי שיקול הדעת).
דילוג על חלק מן המובאה יסומן כך: [...] פרט לדילוג שיעשה במובאה מלשון המקורות, שם יסומן הדילוג בשלוש נקודות בלבד.
מראה המקום של מובאות מן המקורות יצוין לאחר המובאה בתוך סוגריים, וסימן הפיסוק יבוא אחרי הסוגריים. מראה מקום של מובאה מפריט ביבליוגרפי יצוין בהערות שוליים.

הדגשה

הדגשה בלשון החיבור תיעשה בפיזור אותיות, ובתוך מובאה – בכתיבה **בגופן מובלט (bold)**.

אוקימתא

מירכאות

מובאה קצרה תוקף במירכאות כפולות; מושג - במירכאות יחידות.

מספרים (בטקסט שאינו מספרי במהותו)

מוטב למעט בכתיבת מספרים ככל האפשר.

במשפט עברי יש לכתוב רצף מספרים מימין לשמאל, כך: 100--200.

תאריכים:

תאריך עברי ייכתב במלואו, לדוגמה: א' בניסן תש"ס.

תאריך לועזי ייכתב במלואו, בשילוב מספרים ומילים, לדוגמה: 1 בפברואר 1993.

כתיב מקוצר בעברית

ככלל, יש למעט בקיצורים כמה שאפשר, למעט קיצורים מקובלים מאוד.

מילים או שמות הנכתבים בקיצור - (בכתיב מקוצר על פי ההסתייגות לעיל) יש לכתוב את שתי האותיות הראשונות של המילה (לעתים שלוש) ואחריהן גרש (לדוגמה: פלוני גר ברח; הפרק מופיע בעמ' ... של הספר).

בכתיבת ציורים היוצרים ראשי תיבות (כנ"ל) יש לכתוב את ראשי התיבות וביניהן - גרשיים (לדוגמה: תעודת זהות <ת"ז>; גיירני על מנת שתלמדני כל התורה כולה... <ע"מ).

ביבליוגרפיה

השיטה המועדפת: בסוף המאמר תופיע רשימת הקיצורים הביבליוגרפיים והיא תשמש את כל ההפניות שבמאמר (ההפניה לפריט - בהערות שוליים).

הרשימה תהיה משותפת לכל המקורות, עבריים ולועזיים כאחד. קיצור ביבליוגרפי, גם של פריט לועזי, ייכתב בעברית ויופיע ברשימה במקומו האלפביתי העברי.

שם ספר בעברית ייכתב באות רגילה, שם ספר בלועזית - באות נוטה.

לדוגמה:

אפשטיין, מבוא לנוסח המשנה - י"נ אפשטיין, מבוא לנוסח המשנה, ירושלים-תל אביב תשכ"ד

בית-אריה, קודיקולוגיה - M. Beit-Arié, *Codicology*, Jerusalem 1981

דרך רישום הפריט הביבליוגרפי (על פי הדוגמות המוצגות להלן):

ספר:

בנדויד, לשון מקרא = א' בנדויד, לשון מקרא ולשון חכמים, תל-אביב תשל"ה

מאמר:

(בתוך כתב עת) **באומגרטן, שירי הפגעים** = י"א באומגרטן, "על שירי הפגעים מקומראן", תרביץ, נה (תשמ"ו), עמ' 442-445

אוקימתא

(בתוך קובץ ערוך) **רבין, מה הייתה** = ח' רבין, "מה הייתה תחיית הלשון העברית?", מ' בר-אשר וב' דן (עורכים), חקרי שפה, ירושלים תשנ"ט, עמ' 391-403

ציון מראי מקומות – דוגמות:

מקרא

מראה המקום ייכתב במלואו בסוגריים אחרי המובאה. לדוגמה: (בראשית כג א-ג)

ספרות חז"ל

משנה: (מגילה, א, א)

תלמוד בבלי: (מגילה ב ע"א)

תלמוד ירושלמי: (ירושלמי, שבת א, ג (ג ע"ב) – אפשר להוסיף את מס' העמ' של הוצאת האקדמיה.

תוספתא: תוספתא, עירובין ב, א (עמ' 92) – המקור שממנו לקוחה המובאה – על פי בחירת המחברים; ציון העמוד (בסוגריים) – על פי המופיע במהדורות אלו:

ממסכת ברכות ועד סוף מסכת בבא בתרא – על פי מהדורת ליברמן;

מאחרי מסכת בבא בתרא – על פי מהדורת צוקרמנדל;

מדרשי הלכה ומדרשי אגדה:

מכילתא דר"י, פסחא יד (מהדורת הורוביץ-רבין, עמ' 52)

מכילתא דרשב"י כ, ד (מהדורת אפשטיין-מלמד, עמ' 147)

בראשית רבה לו, ג (מהדורת תיאודור-אלבק, עמ' 338)

שמות רבה ל, טז (מהדורת שנאן, עמ' 108)

לתשומת לב: בחיבורים שבהם יש חלוקה פנימית למסכתות וכדומה (לדוגמה: משנה, מכילתא דר"י), יש להוסיף פסיק אחרי שם החיבור.

חיבורים בכתבי יד

סדר הפרטים כדלהלן: שם המחבר, כותרת החיבור, מראה מקום על פי החלוקה הפנימית של החיבור, כ"י ועיר, ספרייה או אוסף, סימן כתב היד, מספר העמוד.

יש לרשום סימנו של כתב היד בספרייתו ולהוסיף בסוגריים את מספרו בקטלוג.

ערך במילון ובאנציקלופדיה

לדוגמה: ש' לוינסטם, "רשף", אנציקלופדיה מקראית, ז, עמ' 437-441

עבודות דוקטור/מוסמך

הסדר: שם המחבר, כותרת העבודה במירכאות, עבודת דוקטור / (Ph. Dissertation) עבודת מוסמך (M.A. thesis), שם האוניברסיטה, שנת ההגשה, מספרי העמודים

מאמרים בעיתונות היומית

הסדר: שם המחבר, כותרת המאמר במירכאות, שם העיתון, תאריך הפרסום, מספרי העמודים